

Az *Ellis-recepció történetéhez*

Benedict novemberi permetben ült az autójában, mely méregzöld volt és japán. Benedict autója ám inkább csak állt a Bulváron, csak néha gurult kicsit, aztán megint állt, csúcsforgalom sötétben, téli délután, zenét hallgatott, kemény riffeket, tört ütemeket, hangosan persze, mert szerette autóban a hangos muzsikát. Araszolt, reménytelennek tűnt a küzdelem, hogy átjusson a folyón, a hidak tömve, a menekülőutak is dugósak. A műszerfal órájára nézett, mindjárt hat óra. Lehal-kította a zenét mielőtt átkapcsolt a rádióra, a késő délutáni hírmű-sorra. ...*megfojtott manökenek, háztetőkről az utcára dobott csecsemők, gyer-
rekek halálos balesete a metróban, kommunista nagygyűlés, meggyilkolt maf-
fiafőnök, náci mozgolódás, AIDS-es futballjátékosok, további maffiahírek,
közlekedési csőd, hajléktalanok, mindenféle elmebeteg, meggyilkolt buzik a
nyílt utcán, béranyaság, elmarad a tévé esti szappanoperája, gyerekek betör-
tek az állatkertbe, hogy megkínózzanak és elevenen megégessenek különféle
állatokat, további náci hírek...* Időjárásjelentés, tartós takony és nyák, po-
litikai hírek, öldöklések máshol, szorgos népünk győzni fog, bokro-
sodó beruházások, diadalittas és növekvő jelenlét, jó lesz nekünk, jó
lesz nekünk, szaporodunk és sokasodunk, intelligens gépek le-
szünk. ...*még egy kis náci mozgolódás, még egy közlekedési dugó, gyermek-
kereskedelem, AIDS-es csecsemők, összeomló ház maga alá temeti a csecsemőt,
dühöngő elmebeteg csecsemő, dugó, összeomló híd... ...sárkányfogvetemény...*
Mikor a rendőrségi hírekhez ért a műsor, már a *Cinemathèque* magas-
ságában autózott csigatempóban, arra gondolt épp, hogy vissza kéne
térnie a kemény riffekhez és a tört ütemekhez, mikor értesült az ese-
ményről, és megtudta az elkövetők vezetőjének a nevét. Kiskorút ne-
veztek meg, szokatlan mód, ismerős hangalak, ismertették a krimina-
lisztikai irodalom zord nyelvén az egyszerű tettet: hajléktalan megké-
selése és kibelezése és felgyújtása. Rosszullét környékezte Benedictet,
amit a következő sarokig bírt, megüresedett pont előtte egy parkoló,
rögtön behúzott a méregzöld japán kocsival. Először csak kikapcsolta
a rádiót, szó nem volt már semmilyen riffekről meg tört ütemekről,
alternatívaként Vivaldiról, sporthírekről vagy bármiről, csak az ordító
ontológiai és praktikus – mintegy közeli gránátrobbanás utáni –
csendről. Kiszállt, keresett egy szemetest.

Hányt.

Fele mellé ment.

Judy kis osztálytárs volt, nagypofájú, pofátlan, bővérű. Vicces, humoros. Inkább érdekes, mint szép. Vágott az agya. Kedvvel és szorgalommal pasizott, körön kívül és belül, lett egy idősebb hódolója, arisztokratikus nevű és küllemű, négy-öt évvel korosabb, vagány és jódu-más, ritkás bajusz, fehér bőr, kajla test, csámpás menés. Pénze volt és szerteágazó érdeklődése. Gondolkodása szubverzív, érdekelte a tiltott politikai irodalom, nonkonform társadalomleírások és cselekvési ütemtervek. Szerette a tiltott politikai irodalom beszerzésének rejtőz-ködő, konspiratív természetét is. Mert romantikus. Nagy szállodában éjszakai recepció.

Judy talán már az érettségi idején terhes volt, hamar jött a gyerek. A nagy folyó kanyarulatában a kártyacsatákon pelenkában araszolt négykézláb a banda lábai alatt, szöszeke fiú, imádta mindenki, még ha olykor fel-felborított is egy-egy poharat. Erősen elálló fülei voltak, mint a korabeli lengyel kormányzóvivőnek. Ezért Jerzy Urbannak szólították, még ha pelenkát hordott is. Élénk, nyughatatlan gyermek. Ellis ezidőtájt még csak tizenhét volt, az óceán túlsó partján, igazolványt kértek tőle, ha italt akart venni (vodkát vörösáfonyalével), de már ficsergett benne a *brand*-tudat (Finlandia, Stoli, Absolut), ám még távol a kultuszépítés képességétől.

Ellis recepciója országunkban úgy ment, ahogy minden menni szokott országunkban. Merthogy botrány, jujde kultusz, merthogy ő az a *vacsoravendég, aki találkozott már földönkívüliekkel, az a megkerült pápa, aki LSD-t szór a levesbe*. De! Targetálás, célcsoportképzés, a médiakatedrális hamari felépítése, üstüllést.

Mint már említődött, a szöszeke nagyfülű gyermek apja nagy szállodában volt portás. Éjszakai. A nem konvertibilis fizetőeszközű országok rákfenéje a feketézés, *Schwartzmarkt*, Mexikoplátz. Nyugatnémet márkáért nyolc helyett tíz forint, viszonteladóknak tovább tizenkettőért. *En gros*. Jó pénz. Sok pénz. Persze szemet szúr. Óhatatlan szinte, hogy fel ne bukkanjon a szerv és az ő komodói lehelete. Duzdadt, lefityedő szájjal, rossz cigarettától sárga fogakkal, rossz kávéból, rossz szesztől lukas gyomorral. Nem egy Bakos, nem egy Szilveszter, a Csókás Jósikáról már nem is beszélve. Mezei had, talpas. Presszómé-lyi beszélgetés, az ujjak között pörgetett hatos karton. Aláírod: így, nem írod alá: úgy! Mert az kevés, hogy fémes felületeken lágy nonsalansszal siklik a fakó fény. Mert amögött ott a hosszú folyosó opálja,

a régi mosókonyha falán a salétromfolt, a megrohadt kazán könyökcsoveiből kilógó patkányrágta olajos kóc, az egész fémes-zselés-bugyborgó ipari szutyok. Ezek mind mi vagyunk, értsd! Tartótiszt savas tekintete a leendő besúgón. Nem csak a márka útja érdekes, sőt! Mi vagy te, arab fezőr? Nem. Hanem az információk dúsan csobogó forrása. Kitől veszed a szubverziót, miről szól a nóta a társadalomleírás és a cselekvési ütemtervek szintjén? Kit javasolsz lehallgatni, mit, milyen hotelszobákat javasolsz betechnikázni? Hogyan ágaznak szerte a nemzetközi kapcsolatok, hol vannak kint központok és alközpontok, konspirációs helyszínek, fedett találkozók és akciók, honnan tudják ezek egyre jobban, hogy mi a *konspiracja*? Az éjszakai portás megtörtén ült. Semmi Charlotte Rampling nem volt benne SS-tányérsapkában, hózenrógerrel csupasz keblein. Gyerekekkel, egzisztenciával megfenyegetve. Másfelől nem tudná elviselni morálisan. *To buy sometime*, aláírta. Bár ne tette volna. Mint szurokba és tollba, úgy kavarodott bele egyre jobban, mint egy szürrealista spanyol tévéjátékban, áll az iszapban, vagy mi az?, *quicksand?*, lassan süllyed, visszavonhatatlanul húzza le a mocsár; az ellenállhatatlan, könnyörtelen, kínos tempójában depláne unalmas gravitáció. Kiút nincs. Nem mutatkozott, mert nem volt cinikus. A Gyémántösvény egyetlen lehetőséget kínált, a szamurájtörvény paragrafusát arcvesztés esetére. A szálloda éjszakai portásának enkezősége két árvát hagyott maga után.

A két fiú kétfelé cseperedett. A nagyobbik – nevezzük Patriknak e helyt szegény náci gyermekünket – korai életszakaszban gonosz cimborák társaságába keveredett. Macskát vakítani százas szöggel; dísztavi teknőcnek ácskapocccsal átütni a haslemezet; kóbor kutyát benzinnel leönteni, gyufát gyújtani; méreggel átitatottan, gyilkosmód beszélni mindenről, mindenkiről. Gyűlölni mindent, mindenkit. Habzsolni a dühöt, okádni a mérget; ehhez képest a komodói sárkány méltán világhírű ciános szájszaga az orálhigiéne maga, a szférikus PH-érték.

Pornónézés: *Lydia: napbarnított, dögös, lenszőke csaj, eszményi segg, nagy és telt mellek – kinyalni Lydia seggét, aztán a pináját, majd lassan földugni a valagába egy hosszú, bevazelinózott ezüstvibrátort, közben pedig tovább nyalni a pináját, telefröcskölni Lydia arcát ondóval, majd leszopatni Lydiával a vibrátort – nagyjából itt tartott, mikor csöngött a telefon. Patrick*

¹ lengyel: konspiráció

arra gondolt: nem lesz időm maszturbálni arra a jelenetre, amelyikben fúrógéppel nyírják ki a nőt, és ez egy rossz érzés, még a *Body Double*-t is megakarta nézni, mielőtt elindul – micsoda szavakat tudnék rávésni a testére egy jégcsákánnyal – gondolta, talán Trockij járt a fejében. Menni kellett, hívták a haverok és haverinák, a gonosz cimborák. Felöltötte a *Wayfarer* napszendőt, milyen jó volna megerőszkolni egy pincérnőt egy hajlakkos dobozzal – gondolta. Tizenéves gengszterek, pubi maffiózók, korabeli medellini *sicariók*, a folyóparton gyülekeztek egy emlékmű alatt, amit úgy hívtak: Viadukt. Rossz minőségű égetett szeszeket fogyasztottak rossz minőségű kábítószerekkel (ragasztóztak), mikor is egy hajléktalan tűnt fel. Középkorú lejmista, zokni helyett nejlonzacskó a cipőjében a barátságatlan, nedves és rideg novemberben; koldult. Csak pár forint, jópofáskodott is, „piára lesz”, a süvölvények korábban már tüzet raktak, azt állták körül benyomva, mindenkinél volt *stiletto* vagy pillangókés. „Táncolj cigány!” – mondták, *kazacsok*, guggolva rúgd a pernyét a láng felé, „dolgozz meg a pénzedért, a kurva anyádat!”. És ő ugrabugrált, rúgkapált, vigyorgott, mint egy taganrogi kucsmás kozák, papírpénzre számított. „Vedd le a cipőd, vedd le a nejlont: mezítláb!”, a kiskozák mezítláb ugrált, próbálta elkerülni a nagyobb paraszokat, amit a talpa alá rugdostak. A Viadukt a városközpontoz túlontúl közel állt, menjenek le a gát felé, ott majd adakoznak – mondta Patrik, és az volt a fejében, hogy itt még felbukkanhat járőrökcsi, de lejjebb, a boszorkányégetésekről elnevezett partszakasz felé már senki nincs napszállta után. Amikor az ártéri fűzfákhoz értek a gáton, Patrik szeme villant, mint a macska vagy a dísztavi teknőc esetében, s mind a négyen elővették, ami volt náluk, *stiletto* vagy pillangókés, és körbeállták a Hajléktalant. A Hajléktalan ötvenes, öt gyerek atyja, válások, aljas, sunyi feleségi ortály, vagyonvesztés és kiközösítés gyötörte meg, régebben közlapátos volt egy „brazil gépsorban”, aztán éjjeliőr, eladott egyszer schwarzban két mázsa cementet, akkortól „cigánybűnöző”, a drága gyógyszerre kellett a pénz a legkisebbik gyerekek. Patrik szúrta először, és azt gondolta: *Előhúzok egy hosszú, keskeny pengéjű kést, amelynek a vége fűrészfogas, és óvatosan, nehogy egyből megöljem, mintegy másfél centire belenyomom a bal szemgolyójába, aztán kissé megpöcintem, amitől nyomban kipukkad a retinája. Ez annyira meglepi, hogy szólni sem bír. Vörös, véres tojássárgája bugyog kifelé a lukon. Finom kis szúrásokkal döfködni kezdem a hasát közvetlenül a fanszörzet sűrű bozótja fölött. Aztán elmetszem a szemgolyót, aztán mikor az orrát is kettészelem, felüvölt, erre elmetszem az egyik arcizmát. Felnevetek és élvezem a látványt.*

„Nevelt fiam, Patrik” – szokta volt emlegetni Benedict. A rádióhír nyomán felhagyott ezzel.

Úgy öl, mint Patrick Bateman.

Mindenható az irodalom?

Olvass ez a gyerek egyáltalán?!